

Данило Коцић

АФО(К)РИЗМИ & ДРУГЕ (НЕ)ЗГОДЕ

Карикатуре: Зоран Илић

УДРУЖЕЊЕ ПИСАЦА
Лесковац
2017.

Данило Коцић

**АФО(К)РИЗМИ
&
ДРУГЕ (НЕ)ЗГОДЕ**

**УДРУЖЕЊЕ ПИСАЦА
Лесковац
2017.**

Књига посвећана пријатељима!
Аутор

УМЕСТО ПРЕДГОВОРА

Ово је прва (не)уређена књига *Афо(к)ризми и друге (не)згоде*, која је штампана (углавном) за пријатеље! Баба ми говорила: „Синко, ако имаш и двојицу другари, буди срећан!“ Неписмена, а писмена баба! Смејао сам се, а живот ме уверио да је била у праву!

Ово није књига афоризама, него напабирчених афо(к)ризама. Ту су и друге (не)згоде, а какво је данас време, није ми било тешко да их пронађем у затуреним, (не)сређеним белешкама.

Руку на срце, ако има полуписменог света, што не би и моја танка (готово невидљива књижица) била у духу савременог тренутка. За оне који поштују нова правила, следи извињење. Можда ће ми опростити. Ипак, једна узредна напомена: *Вук никада није био у моме крају!* Да је којим случајем дошао, наш матерњи би био бар мало другачији, верујем једноставнији и за странце, којих је све више, разумљивији.

Тако испада да нам о тзв. савременом језику брину сви сем научника са југа Србије. Због акцената и падежа, као да је то неки грех!!!

Књижица у једва видљивом тиражу (један од разлога је што немам ситан новац да је објавим у 10.000 примерака) ионако неће интересовати готово никога, а и толико се штампају нова дела да ће бити (не)примећена!

Конечно, ову књижицу не би требало читати како је написана; боље је прелиставати „с брда с дола“. Тада ће се, можда, пронаћи и нешто што наликује умовању.

До нових афо(к)ризама, поздравам вас свечарским климањем главом. Боље да ћутим да не бих лупнуо још коју глупост!

На крају, било би сигурно добро (бар као оправдање) цитирати проф. др Тихомира Петровића (*Историја српске књижевности за децу*): „Ако се могла поткрасти понека омашка, која нас по људској слабости несустало прати, онда то, поред осталог, није знак пристрасности или мањкавости субјективне природе (разлози свакако леже и у томе, и сваки је изговор слаб), него само потврда чињенице да је – на оваквом послу и на једном овако несрећеном пољу – тешко начинити дело у целини успело у својој замисли, чак и да су на располагању претходне предрадње и опширна испитивања.¹

Ваш тзв. писац и афо(к)ристичар
Данило Коџић

•¹Тихомир Петровић, *Историја српске књижевности за децу*, Учитељски факултет Врање, прво издање 2001. стр. 547.

**АФО(К)РИЗМИ И (НЕ)ЗГОДЕ
НАШЕГА ДОБА**

*Није ми жао што ми је било жао,
него ми је жао што ми је сада жао!*
Дан. Коџић

- Живим у беди. Једина ми је утеха што држава не мисли тако!
- Свуда око нас су доушници, али то није довољно да бисмо били безбедни!
- Они ништа нису урадили. За почетак сасвим довољно!
- Уживам у сопственој трагедији. То је једино што ми је преостало!
- Живим у лаком пијанству. Толико су ми дозволили да не бих направио већу глупост!
- Где сте кренули када је овде полиција!? Ми смо мислили да је ово слободна држава!
- Ми водимо научну расправу, а полиција је дошла да заведе ред!
- Ови на власти мисле да су њихове идеје једино исправне. Дајте ми полицију па ћете видети ко је у праву!
- Ова власт је доведена у велику опасност, јер су потрошили сва своја обећања!
- Ово је доба неизвесности. Зато су нам могућности – безграничне!

- Осуђен сам невин. У образложењу пресуде наведене су одлучујуће чињеница!
- Због пребукираних затвора, сви смо на чекању!
- Понекад морају и невини да се осуде да би се постигао задовољавајући учинак правне државе!
- Полиција је вешта, искусна и зна свој занат. Зато има највише успеха у хапшењу невиних!
- Лопови свој позив нису ограничили. Једино их страх да им полиција не прузме примат!
- Ако сам већ на списку сумњивих, нема разлога да тражите праве доказе!
- Они добро раде свој посао. Само је списак невиних исувише дуг!
- Доушници који предуго раде већ су постали сумњиви, јер понављају исте грешке!
- Ови на власти су грешни. Једина им је утеха што нема – безгрешних!
- Наша стварност заснована је на истинитим лажима. Зато је препуна неочекиваних обрта!
- Наша стварност је тешка. То што нема посла и пара стара је прича, јер нас статистички подаци уверљиво демантују!

- Највећи криминалци ослобођени су на суду. То је најбољи доказ да смо правна држава!
- Ништа није остало за продају. Али, и то ћемо продати, јер има заинтересованих купаца!
- У Уставу пише једно, у законима друго, у пракси је – треће. Не будимо баш толики формалисти!
- Знам шта ће се догодити. Али, бојим се да ће ме оптужити што су фалсификовали изборе!
- Време је да се повучем с власти. Доста је било уцењивања!
- Живео је у сиромаштву. То је највећа помоћ ове државе!
- Бог је невидљив. Наш је стално са народом. Плаши се да га не забораве!
- Нисмо се надали да ћемо победити. Али, када се то десило, хвала на – лажирању!
- Не вреди шта у закону пише када сте пред шалтером. Чиновница га тумачи по наређењу претпостављених!
- Понашање власти не треба тумачити дословно. Не видимо шта се догађа иза кулиса!
- Они су узбудљиво искуство владања поделили са народом. Кордони никога више не узбуђује!

- Неки директори, када чују тишину, уплаше се. Не знају да ли стиже полиција или их премијерка зове на коктел!
- Још нисмо стигли да се удубимо у узбудљиву слику њихове владавине. Зато би било добро да се гласање не понавља!
- Наша власт дозвољава ценкање. Само, молим вас, немојте прекорачити границе достојанства!
- Ова власт се не меша у одлуке судова. Изузетак су ослобађајуће пресуде које могу да узбуде народ!
- Нисам крив. Нисам прекршио ниједан закон. Ипак, осудили су ме пре времена!
- Брука и срамота. Хоће да владају иако су испунили све своје планове!
- Њихов циљ је да планирано испуне за годину дана, а онда су се предомислили јер су наредни избори за четири године!
- Неке ствари би могле да буду решене једним потезом пера, али се сада, углавном, користи хемијска оловка!
- Нисам добро иако ме уверавају да није тако. Ова власт би хтела да све буде у реду!
- Могао бих да напишем подужи текст, али ми уредник рекао да се сконтришем на суштину. За писање реферата задужен је неко други!

- Ко открије доушника међу полицајцима добиће орден. Ко открије доушника међу криминалцима добија метак у чело!
- Осећам се срећним, јер сам слободан. Полиција би хтела чак и то да ми одузме!
- Он има свој стил. Краде, али обавезно зове полицију да му чува леђа!
- Прича о нашој власти је бајка која показује да је све могуће!
- То јесте добра драма, али није боља од нашег живота!
- Само ћу рећи да не волим закон, али то није питање мога избора него поштовање права!
- Нису баш превише обећавали у првом мандату. У другом ће бити много дарезљивији!
- Код нас живот има ниску цену. Власт је дозволила попуст да би се преживело!
- Куда нас води ово лудило. Почели смо да се пребројавамо по демократској процедури!
- За њих су важни детаљи и зато су непогрешиви. Ја другачије функционише и зато ме стално прате!
- Они текст наше трагедије читају као бајку и зато нас замајавају као да смо мала деца!

- Они нису фер. Још нисмо упамтили старе, а додају нам нове скандале као да живимо у неуређеном друштву!
- Замолили ме, предао сам све што су тражили. Е, сад сам крив што су молили!
- Највероватније је да ће ови владати, али је и највероватније да ће они владати. Ипак, највероватније је да ће и једни и други владати, јер ће највероватније победити!
- Ова власт нас је спасла пропасти, а одавно смо дотакли дно!
- Они су осветљавали пут којим су нас водили, али се лоше видело. Залутали смо!
- Дали су ми толика велика права да не знам како да их остварим без њихове сагласности!
- Престао сам да мислим о својим глупостима. То ће ми бити једина олакшавајућа околност!
- Нису морали да нас обавештају о новим успесима када смо знали да ће тако бити!
- Закључак полиције и криминалаца је заједнички: нема нових акција док се не поделе надлежности!
- Добру оптужницу прате проверени докази. За невине и то није довољно сем у земљи у којој је све могуће!

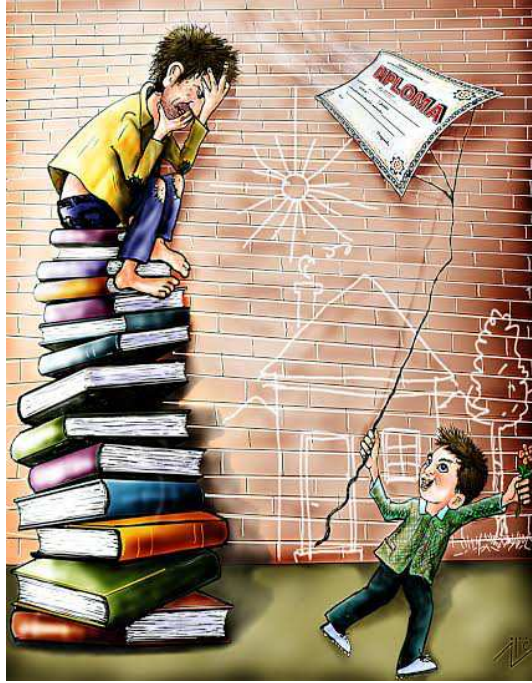

- Време је да се коначно уозбиљимо. Почиње трећи чин наше трагедије!
- Наша будућност је сигурно неизвесна. Све друго се може предвидети!
- Следио сам њихове идеале и био поражен. Да сам другачије радио – поразили би ме!
- Залутао сам у опасну шуму законских пропис. Било им је најлакше да ме оптуже као – луталицу!
- Сада не можемо да ризикујемо. Полиција се понаша као да смо ми направили кордон!
- У самоодбрани ништа нисам рекао. Показао сам жуљевите руке, а они нису веровали да су оне моје!
- Сурово су ми се подсмевали јер сам им у лице просуо гадости за које су знали да су њихове!
- Живот ми се креће између слабашних снова и трагедије. Њима ни то није довољно, јер су доушници одлично одрадили свој посао!
- Када дође дан о којем смо сањали, тада ћемо сањати дан кад смо сањали дан да ће доћи дан о којем смо сањали!
- Нама фали неко друго време да бисмо живели у овом времену!

- Стално нас уверавају да су у праву као да ми не знамо да је то истина!
- Били сте одличан ђак, добар студент, знате енглески, али такви нам више нису потребни!
- Поновци сада воде главну реч, јер треба потврдити ону латинску да је понављање мајка науке!
- Толико смо богати да нам фале само народне кухиње!
- Стање је горе него што је било. Биће још горе само је потребно да се још мало – потрудимо!
- Мој живот је у фрагментима. Полиција се стара да ми не буде досадно!
- Пензионери су се сагласили да им се смање пензије, јер због слабог вида не могу да преброје ситан новац!
- Да сам сенка своје сенке, био бих права сенка!
- У сваком демократском друштву затвори су доказ колико се води рачуна о правима сваког грађанина!
- Похапсићемо све лопове. Једино је потребно да упристојимо полицију!
- Били бисмо још богатији само да отворимо још стотинак народних кухиња!

- Аплаузима су прекинули вођу баш када се спремао да каже нешто паметно!
- Њихови докторати су толико уверљиви да су бољи од оригинала!
- Ако нисте били у затвору, не брините. Ова власт ће вам то омогућити!
- Услов свих услова је да нема – услова!
- Полемика је дозвољена ако је у складу уверењима вође!
- Они горе, без наших гласова, само би могли да заиграју магареће коло!
- Због слабог наталитета, молимо све жене да што пре затрудне, а с ким, како и где, додатна обавештења даје влада!
- Наше стање је толико добро да немам довољно суза да га опишем!
- „Људи моји, па зар је то могуће!? Лудница, шта је ово?“ – рекао би легендарни Младен Делић. Само, ово није утакмица него Србија!
- Ако су очи огледало душе, шта је онда – душа!
- Заљубио сам се на први поглед, а кајао целога живота!
- Неки наставници толико су строги да их ученици упозоравају мобилним телефонима!

- Остала је још једна препрека до циља. Само не знам да ли ћу погодити праву мету!
- Ој, Србијо! Немам толико суза колико ми је потребно да опишем бескрај нашег уништавања!
- Нама отварају народне кухиње, а њима хотеле са пет звездица!
- Срећан сам што сам сиромашан. Не морам да користим уређаје за алармирање!
- Молим путнике да се не нервирају, јер по распореду реда вожње наши возови редовно касне!
- Жене су баш чудне! Када помислим да сам испунио све жеље, хтеле би још једном!
- Дошла сам до посла преко везе, али сте баш немаштовити ако мислите да сам платила 5.000 евра!
- Не бојим се страха, него жалим себе што се бојим!
- Не разумем себе док их слушам. Као да говоримо разним језицима!
- Нестајем као тиха ватра, јер ово време није моје сећање!
- Моје коначиште је у бескрају. Само не знам колико је то далеко!

- Заклонио сам прошлост, садашњост не препознајем, будућност ми је далеко!
- На њихова питања, одговарам ћутањем. Тако најбоље могу да кажем све!
- На граници смо између два света. Једни нас неће, други би хтели, а ми не знамо шта знамо!
- Изгубио сам половину мисли. Друга није ни за помињање!
- Угасио сам свећу. Боље видим себе док се не видим!
- Моје сенке више нема, јер више не постојим. Мрак је прекрио све дане!
- Себи нисам смео да причам о себи, јер бих издао себе!
- Поплашили се као да сам донео невреме. Доста им је било несна од ове непогоде!
- Због претеклих речи понекада је боље о ничему не мислити!
- Какви смо, ни пожари нам не би толико нанели зла колико сами знамо!
- Од њихових обећања не очекујем ништа, јер сам давно обасјан тамом и ћутањем!
- Остаје ми да чекам, ако дочекам, оно што се мора дочекати!

- Одавно сам се преплашио власти. Сада више нема страха. Имун сам!
- Једва је чекао да се домогне робије. Имаће стално обезбеђење, стан и храну бесплатно!
- Обележен сам као издајаник оне власти. Ова ме не признаје за патриоту, јер се издајство не прашта!
- И смрт је пролазна. Чак не можемо ни да се сетимо ње!
- Ова власт се уопште не боји мога наума. Окружена је телохранитељима!
- Свака власт је грешна. Само је прошла много грешнија!
- Људска памет је ограничена нарочито када се домогне власти!
- Записивали су моје грешке све док сам био нико. Сада записујем њихове све док будем неко!
- Он је у мерцедесу обишао сва забачена села да би нас уверио како мисли на свој народ!
- Није фер да судија буде ухапшен због примања мита. Хтео је да се увери како изгледа то кривично дело!
- Све брже нестајемо као народ. Због наше препотенције или импотенције!?

- Морамо оно што морамо, јер да не морамо, не би морали!
- Киша, олуја, суша. Невиђено! Ова нам власт после тога дође као – ванредно стање!
- О њима можемо да мислимо све, али ако кажемо то што мислимо, онда више нећемо ни да мислимо!
- Навалила болест као непогода. Само да нам није ове власти!
- Познајемо се као излизане паре. Само је он горе, а мени је све горе и горе!
- Робијашима време споро пролази, онима горе лети сумануто. Људима се никада не може угодити!
- После гладне зиме, свима је лакнуло. Само се њима смркава – у априлу су избори!
- Наш је, а сматрали су да није. Само што је мислио - својом главом!
- Неисписане пароле могу да се читају по сећању. Само што не могу да се упамте!
- Страх и несаница није једино што нас је снашло. Да није пребукираних затвора, лако би нам нашли нови дом!

- Политичарима је тешко када први пут слажу. После личе на младу која уверава мужа да је пре прве брачне ноћи била – невина!
- Примопредаја власти је мелодрама. Једни плачу што долазе, други што им ту више није место!
- Некада је власт била другачија. Сада је иста само мало – другачија!
- Сумњам да сумњам, јер да сумњам – сумњао бих!
- Он је савршени бирократа. Не интересује га шта пише у закону. Понаша се како му је наређено!
- Обновљамо затворе уместо школа. То се зове владавина права!
- И у демократском друштву, онај ко се пита за све, треба да се пита, јер би владала анархија!
- Ово је горе од зле године. Само не знам које име да му дам!
- Демократија ће завладати светом када реке потекну узводно!
- Моје снове одувао ветар и они су дошли на власт. Ко каже да две непогоде не иду заједно!
- Прећутно смо се договорили да уведемо демократију и сада се он пита за све!

- Код нас су две честе речи: смрт и демократија. Само што друга никако да стигне!
- Моја омиљена шала: он је незаменљив. Опозиција каже да је коначно дошло време да се уозбиљим!
- Историја је учитељица живота: прошло време записао сам по сећању, а ово ћу упамтити по батинама!
- У забачено српско село дошао је онај који је за све пита, а сељаци су почели да се крсте, јер су први пут видели – бога!
- Живели смо, а не сећам се како. А тек се смрти уопште не сећамо!
- Судија, коме се суди због мита, каже да није крив, јер није имао намеру да узме евре већ швајцарке франке!
- Не могу да се сетим добре власти. Ова није тако лоша – бар обећава!
- Ова власт ми личи на воденични камен. Само меље у празно!
- Нисмо знали да ли је вођа њихов или наш све док се није питао за све!
- Тражио сам пречицу да дођем до власти, али су они изабрали бољи пут!

- Док ћутимо за нас има наде. Када проговоримо, ко зна како ће нас разумети!
- Самлели су ме као воденични камен. Тако ми и треба када нисам знао да мислим њиховом главом!
- Постао сам члан владајуће клике да не бих мислио својом главом!
- Ћутао сам као испосник, јер да нисам, гладовао бих у кући за бескућнике!
- Док смо у чопору, сигурни смо. Само пратимо звоно предводника!
- Бог јесте непогрешив, али наш вођа је – атеиста!
- Диктатори обећавају зној, страх и несаницу. Наш није баш толико великодушан!
- Када ме први пут слагала, нисам веровао. Сада ме слободно лаже, али не мењам тако брзо мишљење!
- Чуо је тишину и уплашио се. После свега што се код нас дешавало, ово му дође као нормално стање!
- У овој земљи мора да влада ред. Нити су ме чули, нити ће ме чути!
- Код нас је стална грмљавина. Да није на ТВ, не бисмо знали када стиже ванредно стање!

- Огласило се црквено звоно. Неко је умро. Не дај боже да је он. Немам више коме да верујем!
- Изабрали су праву мету. Нећу им се лако предати. Уђох у њихову странку!
- Облаци се разиђоше. У близини светлост. Али, ово није Србија!
- Нису нам потребне каме да се покољемо. Довољно је јутарње прелиставање дневне штампе на ТВ!
- Дошли смо до средине мрака. Осталу половину осветљава – вођа!
- Мој безглас је глас за њих. Што је народ мирнији, мање је светла по улицама!
- Не разумем себе, а што бих разумео када ме ни они не разумеју!
- Од мене, старог и болесног, траже само једну ствар: да заокружим прави број!
- На улици једни плачу, други певају, трећи ћуте и журе. Питам се, коме сада власт да верује!
- Разбио сам огледало, не свиђам се себи. Њих нећу ни да питам, јер знам одговор!
- Они су гласнији од гласа народа. Зато се њихов глас и не чује!

- Прво рађање, па крштење, па венчање, па развод, па сахрана. Старост стигла, редоследа се и не сећам, а сахрану и не памтим!
- Прећутао сам истину. Знам да су они крали, а онда би од мене тражили доказе!
- Сањао сам нови свет, а дочекао нову диктатуру!
- Живео сам на погрешном месту, у погрешено време, са погрешним људима. Остало ми је само да плачем!
- Док гледам њихове виле, умирем од глади у својој учерици. И она је привремена, прете да је сруше, јер им заклања сенку!
- Она власт је исмејавала, презирала и претила. Ова само хапси!
- Прогласили ме двоструким издајником: бивша власт што сам је оштро критиковао, ова што јој се нисам придружио!
- Наградили ме због ранијих изјава против оне власти, сада ме хапсе због истог дела!
- Шта ти је судбина, да плачеш. Дуго си нико, па накратко неко. И онда се историја понавља!
- Долазим од ниоткуд, а питају за адресу. Брзо су ме сместили. Ни за безбедност не морам да бринем!

- Моје угашено лице није их бринуло. Гледају ТВ, испијају кафу и лагано прелиставају мој досије!
- Учинио сам један уступак. Сада им верујем, али не верују, јер знају зашто им не треба веровати!
- Научио сам енглески и немачки. Српски не морам. Добро се разумемо!
- Да будем искрен: није нека прилика. Тата јој поклонио само вилу, фабрику стилског намештаја и мало острво. Једино јој фали министарско место!
- Док владају, мислите да не стрепе. Варате се. Време брзо пролази, а не знају шта ће после бити!
- Критичари су у моме делу видели оно што нисам написао. Променићу њих или диоптрију!
- Гледао ме замагљеним погледом док се нисам учланио. Сада ме гледа, али ме не види!
- Нова пушка је као нова жена. Никада ниси сигуран када и како треба да опалиш!
- Њима смета моја бледуњава сенка. Заклања им сунце и видик на обали мора!
- Шири се опојни мирис туге и мрака. Запалио сам свећу, али је туга остала!
- Манекенке треба да буду танке, високе и zgodне. За рад у министарству важе додатне препоруке!

- То што себи говорим неистину није важно. Брине ме што слушама њихове лажи!
- Отшкринуо сам врата и видео неописиву сцену. Еј, Србијо, шта си дочекала!
- Клецају колена, дрхти ми глас, није до песме. Дошло време да опишем ову непогоду!
- Бежали смо на другу страну, али није вредело. Доушници су знали све наше мисли!
- Мислили су да нестане, а онда су се предомислили када је променио мишљење!
- Ништа их не кошта да народу обећавају лепу будућност. Ионако је неће дочекати!
- Променио сам мишљење, обећали посао. Нећу да будем изузетак!
- Њима медаље, мени наруквица. Бар у нечему да се разликујемо!
- Изгубио сам памћење. Не знам шта је било јуче, а сутра не могу да се сетим!
- Боље да будем сахрањен него жив. Тада ћу бар бити на сигурном месту!
- Када дође ледени ветар, они ће бити у вили, ја у уцерици. Ко ми је крив када нисам разумео ово време!

- Прете да ће поново претети. Баш ме брига. До тада ме неће бити!
- У опустелим селима само керови лају. И они када дођу да наплате порез!
- Не бојим се свога страха, јер се одомаћио. Више ме плаше њихове неизговорене намере, али и то ћу преживети ако преживим!
- Био сам поражен када сам предложио да гласање буде јавно. Резултат је био одавно познат!
- Стар сам, али још мислим ако мислим, али ми се чини да не мислим!
- Ослушкујем своју срећу, али је не чујем. Не прија јој моја кућа, јер кров прокишњава!
- Мењам се као годишња доба. За њих важе нека друга правила!
- Запричао сам се као смрт. У овом демократском друштву све је могуће!
- Певао сам као славуј, а лоше оцењен. Све док нисам потписао приступницу!
- За њу бих дао све, чак и оно што немам. Само се ја не питам!
- Живот ми је подељен на оно пре и оно после. Сада се кајем због оног после, али ко ми је крив када сам био невин!

- У свету владају богати. Нормално! Имају једну бригу мање. Сада нема ко да их хапси, ако су уопште и раније због тога бринули!
- И вечност је пролазна. Било би другачије да јој не меримо време!
- Њихове планове видим као просејану маглу. Нису они криви. Одавно сам се навикао на недоба!
- Мислите да их узнемирава наша смрт. Варате се. Што нас је мање, лакше попуњавају тајне спискове!
- Због њих бих наручио громове. Само какво је невреме, пре би погодили мене!
- Промукао сам од навијања, али не вреди. Изабрао сам погрешну страну!
- Смрт нас чека, то знамо. Али су је неки дочекали и пре него што је стигла!
- Нестала тишина, зачуо се нејаки аплауз. Вођа отишао, завладала глад. Нема ни тишине!
- Да нису спалили моје снове, био бих задовољан. Најављују нове пожаре да искорене коров!
- Завладала тишина као у гробу. Да није ње, лакше бисмо дисали у овом демократском друштву!

- Не препознајем ни своје речи, ни своје гласове, ни своје снове. А зашто бих када је ово друштво једнаких шанси!
- Зашто стално слутим сиромаштво, болест и смрт. Због њих, јер они мисле исто, а причају бајке иако је то време давно прошло!
- Пригушио сам своје речи, ућутао тишину, угасио свећу. Хоће да испуним још једну жељу, али мислим да је то премало што траже!
- Ова моћ им досадила. Хтели би нешто више, али народ се пита ако се – пита!
- Јесам дошљак у излизаним ципелама, али ни они нису много бољи. Деле нас реке. Ја сам у подстанарској соби, они у вили на обали Женевског језера!
- Подвикнуо је промуклим гласом пошто је испио литар вискија, а од мене је преписивао домаће задатке. Није све у знању, нешто је и у карактеру!
- Затворили школу, задружни дом и цркву. Остало закорављено гробље. И то је нешто од нешто!
- Равнодушан сам што долази смрт, јер ће и њих снаћи. Бар у нечему да будемо равноправни!
- Неки мисле да је смрт део живота. Варају се, јер да је тако бар би је кроз маглу упамтили!

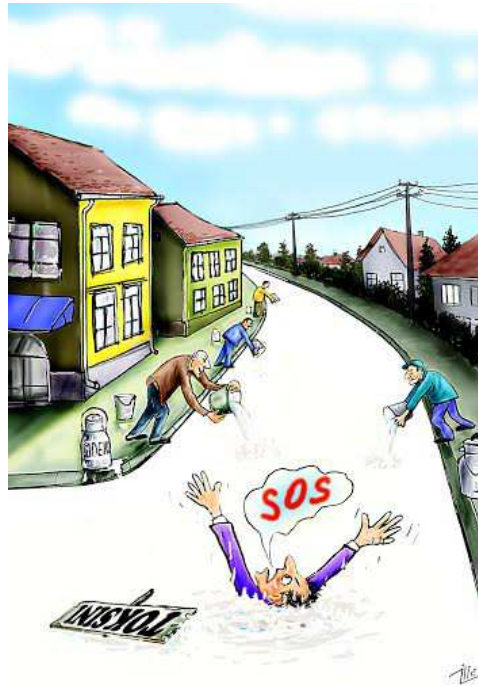
- Још нису отишли сви најбољи. Ова власт ће се постарати, то је приоритет!
- Није најстражније што нас не воле, него што не можемо да попамтимо сву њихову мржњу!
- Неки мисле да је смрт највећа непогода. Има горих ствари, али нису за причу, јер не би било приче!
- Настао је нови распоред. Најгори сада глуме најбоље. Било би превише досадно да увек играју исте улоге!
- Нисам дочекао да ме дочека, јер није дочекао!
- Живот ми се претворио у мрљу. Али, када се погледа подаље, личи на неко уметничко дело!
- Таман му даш да буде директор, хтео би да је министар. Када и то постане, сања премијерску фотељу. Још је остало да буде на моме месту. Ако је тако, неће бити ни директор!
- Док они владају, пожара ће бити да им добро видимо насмејана лица!
- Волим овнове предводнике. Бар знам да сам на правом путу!
- Миришу на устајали ваздух, јер су опијени влашћу. Време је за проветравање!
- Опио ме мирис липе. Признах, зарадих казну! Полицајац у праву, тако пише у закону!

- Он би хтео да буде други Броз. Не може, не испуњава услове. Није изучио браварски занат!
- Код нас постоји један бог. Остали мисле да су полубогови ако бог овери то мишљење!
- Боље да нас забораве него полузабораве, јер могу да се сете новог харача!
- Они јесу против пијанства, разврата и крађе. Крадуцкање се не рачуна, јер од нечега мора да се живи!
- Сви смо ми помало сумњиви, само што смо ми доле мало сумњивији!
- Закључили су да оживе опустела села у планини. Још је преостало да се договоре ко ће да се постара о деци!
- Није време да се диже буна. Турци се тек припремају да посете Балкан, али по плану владе не би требало да остану – пет векова!
- Ова власт ме подсећа на дугу, досадну кишну јесен. Прохладна, немирна и не мисли да се мења!
- Они нас воде путевима којима нисмо ишли. Неће да понављају грешке бивше власти!
- Док су у прилици, обећавају. После се кају. Ја се кајем што се нисам кајао када је требало да се кајем!

- Добра власт је као добро оружје, лепа жена и љубавница. Може да изненади сваког и не треба јој никада веровати до краја!
- У почетку је била добра, као да је дошла у госте. Власт је то, брзо се навикне на добро!
- Село далеко, срце даље, власт још даља. Да ми бар дају да се мало огрејем, заноћим и мирно спавам!
- Све се завршило у тишини, без опела, суза и говора. И са новом ће тако бити, јер следећа је за петама!
- Мисле да су прави афористичари. Не могу их ни спречити, ни уверити, ни ухапсити, јер то није кривично дело!
- Умирем од туге због оне власти. А због ове ћу и – умрети!
- Избрисали су ми све успехе, радосити и снове. Оставили ми тугу, несан и сузе. Великодушно. Довољно да гласам за њих!
- Будућност је већ почела. Није чудо што сам већ – умро!
- Ова влас је без смеха. Нормално, господо и другови. На репертоару је драма, а не комедија!
- Све раде педантно. Трагови им сметају да изведу праве доказе!

- Презирем их и ћутим. Није их брига. Они ме не виде, а могли би да ме виде!
- Лопови иду погурено. Ова власт хода усправно. Крађа још није доказана!
- Туга, туга, туга. Еј, Србијо! Радост, радост, радост. Претарах. Можда би се поубијали од среће!
- Руке ми дрхте као да су старачке. Она власт није признала бенефицирани стаж, а ова чека ред, јер реда мора бити!
- Западни новинари у Србији незадовољни Парадом поноса у Београду. Полиција беспослена, није било разбијених глава!
- Млада сам и згодна. Ако не могу да будем министарка, бићу супруга – једног од министара!
- Прво је читао хронику. Ако тамо нема његовог имена, могао је мирно да спава!
- Учитељи су нас говорили да будемо поштени и вредни. Сада је другачије, ни учитељи нису исти!
- Буним се због скромних министарских плата. Блокираће им рачун због неплаћених рачуна као да су они криви што их народ мало плаћа!
- Чудо до чуда, али се не чудим, јер оно што ће се догодити, више и није чудо! Ништа нас не сме изненадити!

- Пребројавање гласова је завршено. Слободно упалите светла!
- Наши докторати су добро фалсификовани да су бољи од сваког оригинала!
- Вођи се кличе на све стране. Гласање није ни потребно!
- Живимо у земљи благостања. Сви контејнери су препуњени!
- Због нових народних кухиња, народ одушевљено кличе вођи!
- У нашој земљи је све дозвољено. То је доказ колико смо демократско друштво!
- Проглашени сте „технолошким вишком“, јер толико добро радимо да нам више нисте потребни!
- Он је сенка своје сенке, а није нарочита сенка!
- Толико сам усхићен новом влашћу да ми је дошло да заплачем!
- Треба ставити тачку на наше недоумице, јер какво је стање ни три тачке не би помогле!
- Плашим се да ћу успети, навикао сам се на ово стање!
- Не верујем и када верујем, јер су ме уверили да им не верујем када им верујем!

- Имам крупне планове за сутра. Ситницу! Само венчање!
- Срећан сам што је дошла ова криза. Због неке друге данима не бих спавао!
- Када нађемо пут до куће, кризи ћемо рећи збогом!
- Ово је сутра. За љубав довољно што је данас!
- Све се мења, само они остају. Кад они оду, ништа се неће променити!
- Почели су да хапсе оне који крадуцкају. За остале полиција није надлежна!
- Аматери су покушали да убију једног тајкуна. Докази су толико очигледни да им се не види траг!
- Дошло је време да славимо наше успехе, јер какво је стање ко зна када ће нам се указати нова прилика!
- Они горе желе да буду горе, јер док су горе њима неће бити горе!
- Добро, добро, немојте више да аплаудирате. Смањење плата и пензија је тек први чин нове драме!
- Ви сумњате да од овога не може бити горе. Варате се, тек смо почели да спроводимо мере европске цивилизације!

- Министри јављају да је све мање незапослених. У фабрикама ускоро неће имати ко да ради!
- Власт можете да псујете до миле воље. Она је ионако глувонема!
- Китили су се туђим перјем. Не желе да буду изузетак!
- Покажите ми истину па ћу вам рећи све важе лажи!
- Навикли смо се на лажи око нас. Молимо истину да нам не квари срећу!
- Ја њима верујем, али они не верују да им верујем, јер знају зашто не би требало да им верујем!
- Власт квари људе, али су неки толико кварни да их ниједна власт више не може покварити.
- Стари је говорио да судије не би требало да се држе закона ко пијан плота. Ове судије као да су пијане, не држе се ни плота, ни закона!
- Оно време није ово време, али и ово време ускоро ће бити оно време. Проживите у срећи ово време како би што више требало времена да постане оно време!
- Што су даље, ми смо безбеднији. Полиција је увек уз свој народ!

- Нечујно сам је дозивао да помогне. Када је чула, помоћ није била потребна!
- Они када помажу, раде педантно и нежно. Да вас не види нико!
- Чиме би нас изненадили када смо већ изненађени!
- Моје време одавно је прошло, њихово је дошло. Само што они мисле да њихово неће проћи!
- Морам да будем мало више глуп да би изгледало како сам паметан!
- Одавно сам срећен. Зато сам и пролупао!
- Код нас влада полуписмен свет. У складу са потребама народа!
- Жене воле да их лажеш. Једном сам рекао истину и више ми никада није веровала!
- Љубав је лепа ствар која нас чини срећним. То је цитат. Да, то сам ја!
- Када бих могао да будем другачији, био бих, само тада не бих био ја него неко други!
- Раскинули смо. Не, она је раскинула. То је као да прелазиш реку, а не знаш да пливаш!
- Мислила сам да си ме стално тражио. И тражио сам те. Сада је касно да те тражим!

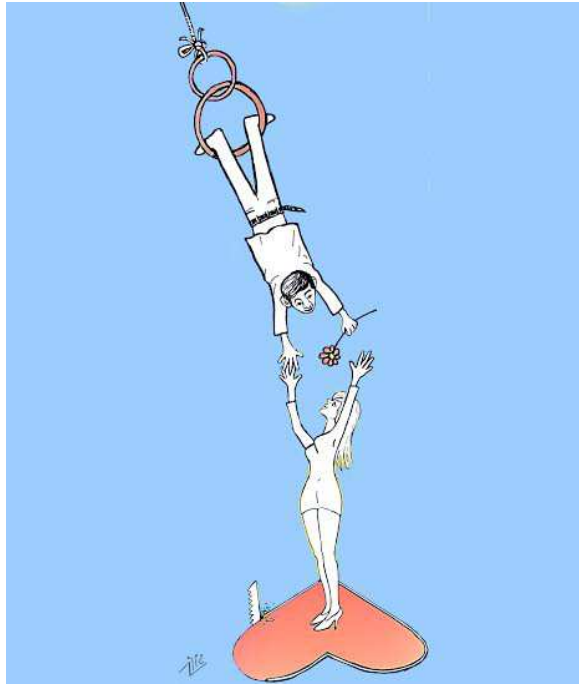
- Оно што сам урадио било је погрешно. Поново ћу погрешити ако те заволим. Молим те, отживи свој живот!
- Нежна си као најлепше цвеће. Без тебе и твога осмеха, моја башта била би без мириса!
- Добио сам од тебе први чин живота: патњу, сузе и бол. Довољно је да упознам шта је драма!
- Лоша страна мога рада је што сам добар. Да је другачије, никоме не бих сметао!
- Личим на пса. Повремено залајем. Тек да умирим савест!
- Освануо леп дан. Људи се радују. Тужан сам. Нисам за ово време. Отуђило се, осиромашило и позаборавило. Само су они исти!
- Заћутах од својих речи. Срећом, нису ме чули. Да се то десило њих више не бих чуо!
- Прекинуо сам сећање на време. Година 1968. Имао сам 18. Сада ми је 68. Година 2017. Остарех због 68. Бар да ми је 18. година!
- Невреме. Људи преплашени. Озбиљан сам као смрт. Не бојим се. Када они буду као ја, бићу као они!
- Онемоћао сам као да сам пио лошу ракију. Одувек сам био такав. Сад знам и зашто!

- Миришем на ништа, јер не постојим. Потрудио сам се да ме има, али не дозвољавају да будем чак и своја сенка!
- Када ме уклонише, обезнаних. Нисам знао да прочитам ово време. Није довољно што сам обећавао. Било је потребно много више!
- Уплаших се новопридошлог времена. Као да сам срео несрећника. Ослободише ме непогоде!
- Рекоше да смо сви исти. Они једино тумаче страх, јер нисмо довољно школовани за то!
- Није што тешко путујем, него не разумем ово путовање. Обећали су преводиоца. Бар док буду бринули о моме времену. Какви су, верујем да неће дуго трајати!
- Баш су немаштовити. Да би успела, трагедија мора да има све. Крај нам не морате рећи. Знам како сте га смислили!
- Видео сам много просјака на улицама. Слободно шетају. Власт је великодушна. Само, помислих, могло би да их буде мало више!
- Из НСЗ саопштавају да је све мање незапослених. Како је кренуло, ускоро је неће бити!
- Код нас ће ускоро бити запошљавање без конкурса. Као да одавно то нисмо знали!

- Навукли ми лудачку кошуљу иако нисам луд. Кажу да је дијагноза одавно написана само што нисам знао!
- Стално су завађени. Као да је нека болест, а оно је дошла нова власт!
- Уверавају ме да је боље што данима гладујем, јер немам пара. За утеху – нисам једини!
- Невидљив сам за њих, а они су неухватљиви за мене. Хтео бих да их ухватим, али не могу да их видим!
- Тишина може да буде свакојака, али ова је толика да од ње ништа не чујем!
- Због својих глупости, њихове уопте не видим!
- Били су у обе војске. Играли су на сигурну карту!
- Признајем да сам глуп. Али ако ме позову да будем министар, променићу мишљење!
- Ова власт је добра. Сустигле нас све смрти и једна мало више. Боље да не оде. Ко зна шта ће нам друга даровати!
- Отправник возова дуну. Излетесмо из бифеа. Они се попесе, а требало је ја да путујем!
- Дајте да уређујем СКС па да видите да ли има бољег писца од мене. Ако их има, неће да их има!

- Ако је сумња почетак мога знања, онда је оно увек – сумњиво!
- Песници су толико лепо описивали жену да не могу да је замислим. Ову моју чак не могу ни да смислим!
- Не треба бити превише искрен. Направиће те будалом, али ако признаш, одговориће да су то одавно знали!
- Ако је мука део смрти, онда је боље отићи пре оглашавања црквених звона!
- У моме селу не чује се црквено звоно. Нису атеисти, али није се било да би га било!
- У моме сећању само су детаљи. Као поцепана завеса. Испрали ми мозак. Сада сам бар чист!
- Дугачке приче су увек кратке. У њима пише само оно што не бисмо избацили из романа!
- Каменчићи су потребни због сећања. Ако су у ципели, није згодно. Зато су нас оставили да будемо боси!
- Неки бележе оно што су тачно видели. Други по сећању. А шта су тачно видели, морали би да се сете!
- Фусноте објашњавају дело. Мене нема у њему, али ме има у њима. Довољно је што ме уопште има!

- Моје белешке су непоуздани сведоци. Писао сам их док сам био млад, а сада мој рукопис чита неко друго време и неки други људи који мисле да од њих све почиње!
- Тешко је необјашњиво објаснити необјашњивим. Потребно је да се има стила и да се зна ко чита и како га чита!
- Ако нисте схватили разлог ваше смене, јесте за смену. Морају да имају људе који схватају – несхватљиво!
- Претио сам својом мирноћом. Нису ми веровали, јер из мојих очију нису могли да прочитају жељену мисао!
- Недостаје ми блиставо зеленило прошлости. Заробила ме паучина самоће и власт којој не одговарају путеви у беспућу!
- Сместили су га у интернат за напуштену децу. Родитељи су му страдали као случајни пролазници у обрачуну две мафијашке групе. Победници сукоба увелико пишу историју новог доба!
- Истине о животу нису никакве истине. Оне су сам живот!
- Слобода мирише на све најлепше травке света. Ваљда је то разлог што је највише волимо!

- Док се вече беше приближавало успорено, одмарам. Заморило ме целодневно реферисање о новим успесима наше статистике!
- У шумарку родног краја имали смо наш Хајд-парк и певали заробљене песме чију интонацију нисмо ни знали!
- По мирисима смо се разликовали, а по жељама били смо исти. Да владамо колико нам је потребно за испуњење свих наших нада!
- Заволео сам је, мирисала је на зреле трешње. Њих више нема и то ми је једино што ми је од ње остало!
- Никада нисам пронашао њен мирис. Само ме очи подсећају да је било сусрета у дану када се сунце спремало да полако утоне у ноћ!
- Поетски дах њеног тела опија као мајско јутро моје баште испуњене бојама које доносе спокој!
- Ово време страве и ужаса описују као бајку. Или сам их давно читао или су они још недорасла деца!
- Тајна документа чувају поверљиви људи. Добро, ако знамо како се проверавају они, како знамо да су нека документа – тајна и да би требало да буду!
- Због нејасне туге ништа не разумем. И не морам, јер има ко да мисли. Остаје да бар туга буде читљивија!

- Ако смо у патњама себични, зашто смо такви када делимо власт!
- Замутило ми се сећање. Зато ону власт нисам добро упамтио. Још ми се мути!
- Овде извире непогода. Молим власт да се уозбиљи!
- Плачем што немам суза. А да их имам, не бих ни престао!
- Одавно сам умро. Само ми још нису јавили!
- Замућена сећања су непоуздани сведоци. Не треба веровати њима, а још мање себи!
- Нико ме није покрао, а покраден сам. Штета за њих. Није имало шта да се краде!
- Када вас пријатељ први пут ухапси, то је страшно. После се навикнете на све!
- Запрепашћен сам њиховом дрскошћу, јер се знамо из основе!
- Уверавају да им одговарају улоге које су им доделили. Батине су дописали у сценарио!
- Чудан је то осећај када дођете у велики град. Мислите да сви гледају у ваше блатњаве опанке. А после се увредите што вас нико и не примећује!

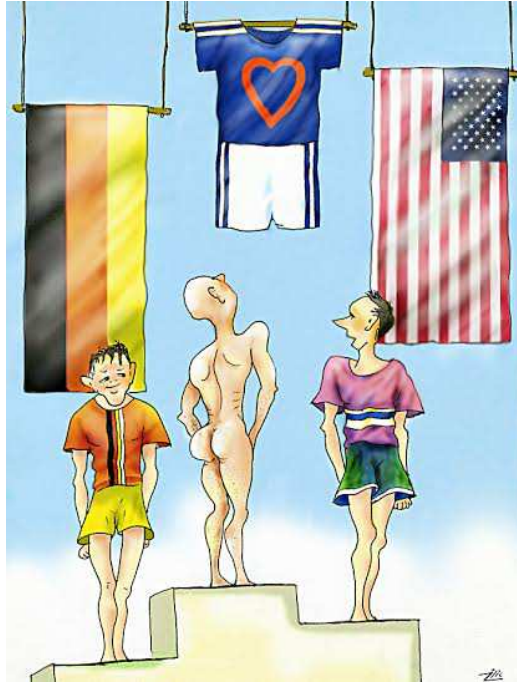

- Моје књиге штампане су у малим тиражима. Знам колико вредим, а да будем добар писац требало би да (пот)платим!
- Толико су га волели, једва је стајао на ногама. Да су га мрзели, било би му много лакше!
- Мој црни хумор толико је смешан да га сви воле. Само се питам зашто, јер није много суморан! После попијемо да не знамо ни када смо почели, ни где завршили!
- Искрено се зачудио моме чуђењу. И ја сам се чудим његовом чуђењу, а хтео сам да будем искрен!
- Живот је простор између два почетка: рађања и смрти. Првог се уопште не сећам, а другог, када сам пожелео, било је исувише касно!
- Пролеће није стигло до нашег дворишта. Сахранили су нас, ничега се не сећам. Жив сам, јер ме има на списку за гласање!
- Познајем улице, не видим себе, јер ме не препознају!
- Вређа ме бол иако ме не боли. Довољно је болело да је преболело!
- Добро је што дува јак ветар да отера непогоду са улица. Заборавили на нас, време се смиловало!

- После оне јучерашње кише, ова је слабија. Љут сам због ње, претходне се не сећам. Све је варљиво, па и време непогоде!
- Касно је да се кајем, али није прекасно. Биће касно када дође – прекасно!
- Затурио сам свој страх. Не примећујем људе, ни они мене. Због свога страха!
- Увредила ме безначајна ситница. На крупне сам навикао. Знам одакле и од кога долазе. А то је довољно да препознам снагу свога и њиховог бола!
- Нисам нестао. Одавно сам нестајао. Само сам мислио да ће то краће да траје!
- Зазвиждала је реченица од њихових шамара. Да њих није било, не бих ни осетио снагу својих неизговорених речи!
- Била је зима. Без пребијене паре. Учинио ми услугу. Сместио ме у самицу!
- Њене очи скривају неку тајну. Зато је не препознајем. Када је препознам, тајне више неће бити!
- Чудна је игра сенки. Баш сам мислио да сам на правом месту, а они открију стварне намере!
- Млади, лепи, пуне живота, хтели би промене. Они неће, хоће само та млада лица!

- Подригао, поспан, поднапит, као је дошао са славе. А он држао посмртни говор који су му други давно написали!
- Они морају да буду богати, јер како би мислили на свој народ!
- Навалјују да будем амбасадор. Кажем да не знам језике. Па шта, и ми не знамо да владамо, а видиш колико смо дуго незаменљиви!
- Они су креатори наших живота. Измишљају ко да то некога интересује. Али, да није тако, били би где им је место!
- Ускоро ће почети смене. Жртвоваће ме као пешака на шаховској табли. Боље што пре, мање ће болети!
- Где је ту правда. Они владају, владају, владају. Ми их слушамо, слушамо, слушамо. Оглувесмо од њиховог владања!
- Одавно су ме обележили. Само чекају тренутак да ми саопште како то није била њихова одлука!
- Осмехујем се у себи, јер када би показао, мислили би да се ругам. А то је већ време када ни осмеха не би више било!
- Мени је добро. Могло би да буде боље. Не смем да кажем. Јер, ако чују, више ми неће бити добро!

- Понео сам сумњу из детињства. Ова ме власт уверила да за то нема разлога. Сумњање је њихова брига!
- Варалице нас варају и то знамо. Ови нас убеђују да нису то и нама остаје да верујемо како су бар мало у праву!
- Кулисе на сцени направљене су због глумаца и драме. У животу их има само због – драме!
- Они знају да пишу сценарија. Таман мислиш да је свему крај, а следи почетак драме!
- Одушевљава ме брига других, чак и када није искрена. Важан ми је осећај да сам збринут!
- Од њихове учтивости, баш ми нелагодно, и зато се спремају да не буду такви!
- Гледам их полузатворених очију. Само не знам да ли су ми такве биле пре или после испитивања. Пре ће бити после, јер онога пре се и не сећам!
- Дочуло се да ће ме уклонити. Не, рекоше. Бар то неће бити данас!
- Отворила се тешка врата старе цркве. Дошао сам да се исповедам, јер сам грешан што не верујем њима, а они тврде да су безгрешни! Атеисти су, али је то власт, брале!

- Нисам читао њихове извештаје, а питају како знам шта пише. Препознајем одавно заразни рукопис!
- Лутам, тражим свој сан, а они ми говоре да је ово наш заједнички дом. Не, мој је на другом месту и са другим људима!
- Опала ми је пажња. То што не примећујем себе, није чудно. Забрињава ме што не примећујем њих, јер ће ме уписати у тефтер тајног списка!
- Украли су моје жеље, моју наду и моје дане. Нема више шта да краду. Бар смо сада извагали рачуне!
- Архиве су препуне сумњивих података. Зато се пише потпуно нова историја нашега доба!
- Потребни су ми комади своје наде. Њихове сам се наслушао и остао без своје тишине!
- Нисмо се разумели, јер се нисмо знали. Сада се разумемо, али боље да се нисмо ни познавали!
- Истина је по правилу лака за тумачење. Само што неки то чине по правилима своје истине!
- О истини знају по нашим причама. А ми често и не верујемо у своје накнадно изговорене речи!
- Истина се често губи у преводу. Исти језик, исти догађај у исто време. Само је било непогоде и нисмо сигурно у оно што смо сигурни!

- Био сам опијен победама. Када сам пао, морао сам да променим пиће!
- Засенили су ме када сам хтео њих да засеним. Њихове сенке су јаче од мојих, јер они имају једино право на тумачење истине!
- Ударце и увреде не памтим. Више ме погодили њихови погледи и презриве неизговорене мисли које су носиле пуцањ!
- Укинули су истину, а онда су се досетили да је врате. Само је сад другачија, јер ово је неко друго време.
- Владали су дуго, а опет, то је некако кратко трајало. Мање од њихових живота!
- Препирали се због ставова док им власт није запретила. Од тада мисле као и они!
- Нама ни ова власт није добра. Ништа не знамо, а када бисмо нешто знали, то би било само мало више од мало!
- У грубим бојама одсликао сам нашу стварност. Какве је – боје не би требало ни да буде!
- Изгубљен сам у прводу. Зато ова власт не разуме шта кажем!
- Поставио сам питање, одговорише да је то дрско. Они имају права да дају одговоре на сва њихова питања!

- Излазили су и улазили у моју затворску ћелију. Панично. Власт увек жури када нешто треба да среди!
- Убиће ме и пре него то спроведу у дело. Ништа оригинално. Једино се питам да ли ће то извести по савести!
- Када сам превео шта је мислио, ослобођен је оптужнице, јер су тек тада судије разумеле шта је рекао!
- Мој изворни језик је непреводив. Зато ме они преводе по своме!
- Дефинисао сам сопствену срећу, а онда су они дали објашњење и сада више не лајем!
- Успео сам у животу, јер чувари реда нису ни помишљали да ми уреде стан!
- Незадовољан сам овом влашћу и зато разумем своје неуспехе!
- У моме животу преплићу се истине и лажи само што их одавно не препознајем!
- Живимо у идеалном свету када су увреде сасвим у складу са нашим уверењима!
- Права демократија код нас неће умрети све док један другомо не можемо да кажемо шта нам падне на памет!

- Полуистина код нас мирише на лаж. Само што смо изгубили једно чуло!
- Док они буду на власти, младим, паметним и образованим пружиће се прилика да траже посао, јер то је средњорочни план који траје до 2.999. године!
- У овом друштву дезоријентисан сам и зато ме не чуди што им није стало до мога мишљења!
- Призивам Бога, а нисам верник. И онда се чудим што безбожници владају!
- Док прелиставам свој живот, расплачем се, јер нисам написао све што би требало да се заборави!
- Хтели би да нам врате оно што су узели, али да се питају коме и колико да врате позајмљено!
- Хтео бих када хоћу, а ја хоћу када бих хтео!
- Присуствовао сам сопственој сахрани и то једини вансеријски догађај којег се уопште не сећам!
- Поклонили су ми све њихове дарове, а то је једино што нисам хтео!
- Нисам се препознао у овом времену, јер још живим у прошлости!
- Живим у бесмислу. То је једини смисао мога живота!

- Пун ми је пртљаг свега. Остала је тек по нека ситница да се памти!
- Заслужили смо да нам се деси ово. То је награда за добро владање!
- Моја слобода је у томе што верујем да сам безгрешан. Срећа је у томе што нема – безгрешних!
- Покушао сам да поведем дијалог да би ме разумели. Они су остали при свом монологу, јер тако лакше разумеју шта сам хтео да кажем!
- Мислио сам да је ова власт финија, али сам се убрзо уверио у своју наивност!
- Нисам сигуран колико не знам да знам, али сам сигуран да нешто ипак знам!
- Пожелех добродошлицу новом добу. Старо ме научило да верујем новој власти!
- Стално је водио само ноћне дневнике, јер тада нико није сигуран шта се догађа око нас!
- Верујем у нашу будућност, али треба преживети ову власт!
- Жалио сам што се нисам осветио, а сада жалим јер они нису ја и за освету нисмо равноправни!
- Ја сам ништа без њих. Да их нема не бих знао разлику између власти, владања и слободе!

- Између власти и банака нема готово никакве разлике. Изаберете их, а они онда одређују судбину вашег улога!
- Ова власт ме натерала да се питам ко сам, где сам и куда идем. Довољно да изаберем свој пут!
- Немам своја правила. Само жмурим, жмурим, жмурим, јер они мисле да ме нема!
- Ова власт влада тек неколико година, а мени се чини као да је знам од рођења!
- Слобода је више од саме слободе дружења, али је и дружење више од самог дружења у време слободе!
- Оптужили ме да рушим поредак, а хтео сам само да се прилагодим новим правилима!
- Глупост не бих коментарисао. Прогласиће ме за лудака или непријатеља народа!
- Бојим се подлости власти, а она се плаши мојих намера!
- Они владање сматрају стварнијим од живота. И зато су опседнути мишљу да су незаменљиви!
- Они јесу највећи преваранти, али то сазнамо тек када се опаметимо гледајући њихове лажне трикове!
- Она је толико привилегована не што је на власти, него што ју је она учинила таквом!

- Шапат духова – дружина на власти. Шапат очајника – друштво у домовима за бескућнике!
- Убићу време док оно не убије мене. То ми је једино преостало!
- Власт је као филмска трака. Траје док се не премота!
- Он је последњи ловац на власт. Зато највише мора да слуша – предводника!
- Он је човек од сенке. Зато је засенио све око себе!
- Допао се остатку ТВ публике, јер је обећао и оно у шта ни сам није веровао!
- Због главне улоге на власти морао је добро да проучи како се постаје врхунски преварант у – циркусу!
- Успео је да буде неколико корака испред других. Зато му сада сви гледају у леђа!
- Успешан старт је важан због детаља. За добру владавину потребно је нешто више – целодневна ТВ реклама!
- Прелистаћемо бројне говоре које људи воле нарочито оне делове у којима обећавамо да ћемо испунити немогуће!

- Народ је баш одушевљен његовим гласом и стасом, а још више обећањима које ће испунити до краја своје вишедеценијске владавине!
- Померио је границе владања. Не обећава само нове народне кухиње него много, много више!
- Њихова обећања су дивна. Само нису лепо упакована!
- Наши политички аналитичари су ко пророчице. Мало, мало, па нешто и поводе!
- Они су као добре комшије. Не љутимо се када нас изневере, јер треба опростити крупне подвале!
- Отворио сам нове странице у животу. Сада не морам да летим кроз прозор!
- О овој власти говорићу праву истину када буде – прошла. Што је сигурно-сигурно је!
- Никада нисмо сигурно шта ће вам нова власт донети. Зато се држимо старих обећања!
- Корисно је што нова власт планира. Бар живимо у илузијама, а то је већ нешто од ништа!
- На почетку се узбудимо, а на крају се чудимо што није дуже трајало!
- Наши владари воле живи програм, операцију без анестезије. Тада могу да контролишу и оно што није предвиђено!

- Млада, лепа ТВ новинарка знала је шта је чека. И ми знамо, али није фер да одамо тајну која је свима позната!
- Верујемо њима и тако ће бити чак и ако буду фалсификовали нове изборе!
- Када је пробно снимање успело, редитељ јој је доделио главну улогу и – веренички прстен!
- Не сећам се емисије триста чуда, али како ови владају треба дописати наставак!
- Што ти је живот. Таман помислиш да си срећан, а они дођу нови избори!
- Мериу страха су дефинисали они. Мени је остало да се прилагодим њиховим аршинима!
- То што они мисле да има смисла, за мене је бесмислено. Тако ће бити док другчије не буде!
- Не вреди што дуго владају. Неће ме зауставити да друго мислим!
- Они владају препуни беса, а ми им се иронично ругамо, јер ово је трећи чин драме коју су назвали бајком!
- Јесам посебан, али не знам што сам посебан. Можда зато што мислим да сам посебан!
- Испричао сам туђу причу. Волео бих да признам оно што би други желели да се – не зна!

- Ослободили смо земљу свих непријатеља. Полиција сада може мирно да влада по својој мери!
- Ако су лажне истине јаче од истине, онда истина никада неће бити мерило наше савести!
- Историја света је лажна. Све док је пишу само – победници!
- Наши планови су реални. Зато их остварујемо – пре рока!
- Живим стално под стресом. И то једини поклон ове власти!
- Хвала вам што сте такви. Друга би власт много горе поступила!
- Превише се не плашим нове власти. Она ће урадити исто, само нешто мало горе!
- Живим у пакленом царству смрти. Власт ми понудила старост са вештачким дисањем!
- Не мисле да сам луд, а ја сам одавно – други човек!
- Када полудим, рећићу вам у чему је разлика између овога данас и онога јуче!
- Видећемо се када дође време. До тада ћемо бити лепо обезбеђени, јер ова власт о свима води рачуна!

- Каква је то истина када је не препознајем. Као да се претворила у нову истину!
- Куда ће нас одвести ово лудило, не знам. Али, мене неће бити!
- Нисам имао доказе, жив сам. Са судом нема шале ако се уозбиљи!
- Дешавају ми се чудни ствари. Не могу да разумем ову власт као да говори другим језиком!
- Празник је. Не могу да будем сам. Чак ме и сећање напустило! То је поклон ове власти!
- Ова власт је прошлост. Само је питање како и када ће то сазнати!
- Брига ме шта је било. Брига ме шта се догађа. Важно ми је шта ће бити!
- Више од највише је само више. Ало, то није највише!
- Редитељ нас је довео доведе. Ништа не чујем. Ништа не видим. Ништа не знам. Ипак, то је више од тоталног ништавила!
- Када се буде писала нова историја, морамо позвати и поражене. Да нам бар кажу које су све битке изгубили!
- Данас је лепо бити слободан. Полиција се увек пита за то!

- Можемо мислити свакога дана. Ако сазнају, морамо да тражимо дозволу. Ово је демократска земља!
- Сада смо изненађени. Полиција је дозволила да мирно рушимо власт!
- Нећемо вас спречити да владате иако смо фалсификовали изборе!
- Ниси нешто вредно написао. А и да јеси, критика је одавно рекла своје!
- Дисциплина. Шта ви уопште знате о томе када нисте прочитали полицијска правила!
- Само сам се уплашио. То је све, а мислио сам да ће бити горе. То је цена демократије!
- Дајте ми идеју шта да радим. Они имају припремљене све варијанте ако изгубе изборе!
- Није лепо да их затварамо само што другачије раде. То није ствар појединаца него владавина права!
- Бадава плачете, сузе их неће променити. Они имају припремљен план, мисле унапред на све детаље!
- Ово време је игра оригинала и фалсификата. Само што не знамо шта је шта док на полиција не саопшти своју истину!

- Код нас када почну избори, проради циркус. Кловнови су, углавном, давно познати!
- Када чујем како су лагодно пљачкали, дође ми да и ја кренем истим путем!
- Биће премија ако поново завладају. Толико им је загарантовано богатство!
- Кад су проверили председникову имовинску карту, утврдили су да има мање него што је имао. Зато је стање у буџету консолидовано!
- Они заобилазним путем долазе на власт. Нормално. Увелико се граде магистрале!
- Што ти је чудан наш човек. Мало, мало па хоће да мења власт!
- Сломио сам наочари. Зато их не видим добро како владају!
- У моје село још није стигла струја. Чекају да испоруче бандере наручене пред крај Титовог овоземаљског мандата!
- Они се служе сиболима и сликама које довољно не разумем. Зато позивају полицију да нас описмени!
- Владавина ових је иронична представа коју смо одавно видели. Зато и не заслужују прелазну оцену!

- Ова власт ме инспирише. Да није ње, не бих написао ништа глупо што људе одушевљава!
- Све може да постане предмет озбиљних шала. Само, ова власт је толико доследна и да са њом треба бити – на дистанци!
- То што увек дремам није страшно. Полиција зна када треба и зашто да ме пробуди!
- Живот ми личи на разбијену порцеланску вазу. Хтео сам да је сачувам као драгоцену поклон, али су прозрели моје намере!
- Сви ови на власти сјајни су глумци. Само је штета што су им дали да говоре – исти текст!
- Ова власт хода на танкој жици, а ми смо већ пали у амбис!
- По начину говора, знају ко лаже. Зато је ангажована полиција да утврди праву истину!
- Знаш да нисам у затвору, а они ме воде као да нисам на слободи!
- Био је отмен и тајанствен. Сада су се потрудили да буде то исто само мало мање да не би био упадљив!
- Исто раде као и обично, само прецизније него што је потребно. И зато су и невини на сигурном!

- Неће бити превише насилни. Само онолико колико је потребно за успех вежбе која стално траје!
- Полиција има све доказе. Једино треба сачувати одабране!
- Између криминалаца и политичара мала је разлика. Ови владају, а ови би хтели да завладају!
- Чудно су баш мене изабрали за лепотицу бала када сам са председником жирија провела само једно вече!
- Држава се не меша у моје проблеме. Каже да има преча посла!
- Он је увек спреман за шалу. Само му полиција не да мира. Мало, мало па допуњује – досије!
- Секретарица је спремна да директору испуни сваку жељу. Неке су испуњене приликом првог тестирања!
- Једна позната ТВ новинарка жели концепцију емисије „један на један“. То је довољно да је пријавим због – узнемиравања јавности!
- Ми имамо различите школе мишљења. Зато нам је овакво стање у образовању!
- Бесмислено је постављати упитнике када нам је све под знаком питања!

- Не видим се. Не чујем. Мене нема. То је награда за послушност!
- Не могу да препознам нашу стварност. Иако нисам глув, не чујем ништа!
- Од полуистина, створили су истину и сада се чуде што је не разумемо!
- Скупљали смо се у тунелу да би сазнали шта је светлост. Када смо то открили, као да смо поново у мраку!
- Натерао ме да одемо у кревет. Предомислила сам се због – смене!
- Видим тугу која све прекрива или власт све прекрије. Таква су времена!
- У овој земљи су све боје, али је туга прекрила видик!
- Волео бих да се сећам, али се не сећам. Нова власт ми је највише помогла!
- Ако се бојимо лоших ствари, онда нас допунски извештаји доушника не могу утешити!
- Све ће бити у реду када буде у реду. Само да разликујемо ред ствари!
- Напијте се. Донесите лоше одлуке. Важно је да све буде – исправно!

- Лепо је што сте се вратили у завичај. Све је углавном исто. Само сте већ стари и исто вам више није исто!
- Пишем сценарио свога живота. Без помоћи полиције не би то била права прича!
- Не плашим се што крадем. Бојим се полиције што је преузела моју улогу!
- Кашњење на посао је једина ствар која функционише – беспрекорно!
- Остао ми је један дан живота. Ако га проживим како сам планирао, нећу – преминути!
- Поставио сам питања која су протумачили да нису у складу са законом. Можете замислити шта ми се догодило!
- Бојим се свога гласа. Издаће ме, па ћу остати и без њега!
- Све је већ измишљено, али се они труде да ураде нешто што никоме не би пало на памет!
- Новинска вест је добра ако је сви читају тако као да су је сами написали!
- Добротвори су обезбедили средства. Полиција ће купити нова возила само да их не јури!
- Његово владање је занимљиво и провокативно. Свим присталицама је загарантована – невиност!

- Судио је по закону, а онда су њему судили по њиховој правди!
- Више ме не могу поткупити. Одавно сам постао њихов слуга!
- Дошло је време да саберем рачуне, а и не морам. Ионако је остала – ситница!
- Не могу да сетим ничега. А и када бих могао, не знам да ли би то била истина коју памтим!
- Шта ће нам закони када их доносимо пребројавањем гласова све док се електронски систем не поквари!
- У бунилу сам. Субота је. Код мене је недеља дуга и тек је понедељак!
- Вратићу се ја да вам покажем ко сам. Ако ме не буду предухитрили!
- Престројавање је почело. На почетку колоне све је исто. Да се због уштеде не праве нове фотографије одабраних!
- Мораћу да смислим нову причу. У ову нико не верује, чак ни ја!
- Да би донели правилну одлуку, председник судијског већа мора да пита председника, а он да приупита оног коме се захвалио на избору!
- Намећу ми тешко разумљиве ствари, а ја бих хтео само мало хлеба, песме и – сна!

- Имам идеју да остварим немогуће, али то је – немогуће!
- Један криминалац се похвалио да је узор младима. И то је највећи успех који је остварио у животу!
- Полиција је послала поруку: Знамо ко су лопови! Остало је да проверимо наше редове!
- Они на врху власти давно су се придружили лоповима. Желе полицију да ослободе додатних обавеза!
- Власт има своје криминалце и обрнуто. Само их је тешко препознати!
- У држави криминала, сви су подмирени. Они могу мирно да владају!
- Криминалци су замолили полицију да се укључи у такмичарски програм. Због конкуренције и добре зараде!
- Лопови су замолили полицију да их селективно хапси када се договоре ко ће добити – условну казну!
- Један лопов је толико шармирао председницу судског већа да је замолила да му поклони најновију књигу уз обавезну посвету!
- Ова власт нам нуди узбудљиву психолошку драму чији епилог не сме да открије због уговора са – продуцентом!

- Покушавамо да побегнемо из сиромаштва и беде, али власт нас упозорава да ће нас ухапсити због непоштовања закона!
- Ова власт неће задовољити свачије укусе. Неко мора да живи у сиромаштву, јер нам је богатство загарантовано – у плановима!
- Нисам рекао ни мање ни више него што сам казао. Они хоће да им буде јасно оно што мени није да би ме оптужили по закону!
- Радове ћемо зауставити без одлагања само да невини добију – заслужене казне!
- Полиција је опоменула јавност да прерано не изводи закључке, јер је за то други надлежан!
- Дозвољен је приступ седишту криминалне банде, али само оним представницима власти који са њима коректно сарађују!
- Ако њима решимо све проблеме онда ће тражити нешто ново, а то није део изборног програма!
- Како сам чуо тако сам говорио, али то није довољно. Ова власт тражи и оно што не знам!
- Ја сам слухиста, тако и свирам, а они би хтели да искључиво пратим њихове ноте!
- Припадам њима иако нисам припадао. И зато ме прати сенка сумње у коју нисам сумњао!

- Њих прати звук, доследност и осећајност. А све је то лажно као лоша репродукција слике врхунског уметника!
- Желимо власт која има сјајну причу, али ми желимо и своју причу!
- Мој живот је чиста импровизација. Они би хтели да га уметну у своје калупе! То жуља, као тесне ципеле, али њих то не занима!
- У животу постоје грех и љубав. Ако се те границе напусте, нећемо знати њихова права имена!
- Ма какав испит, каква факултет, какве дипломе. Најважнија вам је нешто о чему не желим да причам, јер свима је познато!
- Читајући новине ништа нисам научио, а и даље их читам. То је као љубав која вас опије, а не знате докле ће трајати!
- Заиграо је плес живота и радости и зато су га сменили. Реметио је ритам у новокомпонованом ансамблу!
- Само онај ко се радује власти зна колико је тешко. Јер стално мисли када ће доћи крај!
- Глумци се баве неухватљивим временом. То се зове позориште, али је оно само илузија живота!
- Не пишем и не сањам. Ово време донело је само немир и тескобу. Хоћу мало ваздуха!

- Радимо као радионица. Они у топлим, лепим, проветреним просторима, а ми у згради склоној паду. То се зове – мера власти!
- Наружили су мене да им се ругам, а ја сам само говорио о царевом новом оделу!
- Говорим и пишем када и како хоћу, јер су ми рекли да не могу да говорим и пишем где год хоћу и када год хоћу!
- Следио сам њихове идеале и био поражен. Да је другачије – поразили би ме! Без гласа!
- Уметност живљења је уметност умирања. Све више је мање што сам ближи – крају!
- Нису ми веровали да сам невин. После су морали да поверују, али и даље не могу да схвате, јер у оптужници другачије пише!
- Храбар сам јер их презирем и њима је остало да ме прате док не ослободе неко место у тамници!
- Позориште, сликарство, поезија – то је мој сан. Њихова владарска одећа не пристају моме умовању!
- Писаћу о животу и уметности ако могу. Тренутно ћутим, јер ми не дају да – мислим!
- У самоодбрани ништа нисам говорио. Показао сам само жуљевите руке, а они нису веровали да су оне моје!

- Направили су кореографију у којој бих био декор – везан у ланцима. Нисам пристао, а онда су дописали оптужницу!
- Моја кућа има поглед са планинских висова. Одлично видим њихове вежбе како би народ увели у ред!
- Написао је измишљене мемоаре као приручник за приправнике на власти. Не вреди, они мисле да су и без читања дорасли да мењају свет!
- Живот ми се креће између слабашних снова и трагедије. Њима ни то није довољно, па су доушници морали да одраде додатни посао!
- Сурово су ме подсмевали, јер сам им у лице просуо гадости за које су знали да су њихове!
- Не могу! Не смем! Не бих хтео! Полиција ме научила да не узнемиравам јавност!
- По наредби председника суда, морају да осуде и невинне да би поправили просек!
- Живим у беди и страху. Једина ми је утеха што држава не мисли тако!
- Криминалци ме јуре иако сам невин. Хтели би да будем у њиховом друштву, а за то морам да питам полицију!
- Полиција је увек будна. Никада се не зна кога треба да хапси!

- Полиција је наредила да ћутимо да не бисмо направили некакву глупост због које би се кајали!
- Њихови подаци ме уверавају да боље живим него што ми се чини. Субјективни осећај није мерило успеха нашег живот!
- Моја истина је лажна. Погледајте статистичке податке па ћете се уверити да нисам у праву!
- Живот дође и прође. Једном и невољама мора да буде крај!
- У дилеми сам да ли прво да будем сиромашан или богат. Држава је одавно ефикасно решила тај мој проблем!
- Ко тврди да међу чуварима реда има лопова мора да одговара. Њихов статус одређује се по посебним правилима службе!
- Судије се бирају по посебним мерилима. Додатни услов је да и невинима не гарантују ослобађајућу пресуду!
- Једног дана мораћу да положим рачуне. Прво ће ме питати како сам могао да постанем сиромашан у држави благостања!
- Старост није разлог за страх. Ускоро ће се и то променити!

**АФО(К)РИЗМИ И (НЕ)ЗГОДЕ
МОГА КРАЈА**
*(на завичајном језику
и дијалекту)*

*Неје ми жал' што с'м бија сиром
него ми жал' што с'м и с'д сиром!*
Дан. Коцић

- Комшике, јед'н д'н ћу ти оратим које с'м у мој живот работила у наше село, али мораш да ме слушаш – цел' месец!
- Голем си зврдољ, ал' ако те тепам, б'ш ће будеш убивен!
- Милевке, за оној што си ме код комшике искабатила, ако те ја избламирам неће се удаш не само у наше село, него у цел' свет!
- Комшике, б'ш си се запричала к'д с'м прозборира с'с свекрву с' коју несам оратила цел' век!
- Комшике, овај твој толко заорује, не мог да спијем, а плашим се ћу будем много грешна!
- Ћу преварим жену с'с комшику па нек пукне брука. Бар ће ми буде арно!
- Запретила ће се разведе што сам је преварија у друго село, ал' к'д јој викну што све знам, пишманила се!
- Јес' да је моја жена најубава у цело село, али ми некако мерак да цвирнем у туђ двор!
- Јес' да си ме праварила с Милана, ал' ја му несам остаја дужан!

- Куде се б'ш удаде за њега. Три пут се женија. Б'ш, з' тој, мајке, обећаја ми да ћу му будем последња!
- Оде воз, оде Рајка. С'д се питујем, која ће да замени моју жену!
- А бре, комшике, што си онолко плакала к'д умреја Јевросим? Голема прича, комшике. Мој је стално кашљуцаја, па неко је мораја да га замени у работу!
- Несте морали б'ш сви тројица редом. Па договористе ли се с' комшику. Несмо! Били смо поспани!
- Комшике, твој муж је толко безобразан к'д му дође на памет. А к'д мени дође, њега нигде нема!
- У брачну ноћ, преварила с'м мужа да с'м невина, а он подвикну к'д је т'кој, мора да вика старојка!
- Казујем му да ме пол'к' свукује, а он вика да не мож' да издржи. И мени исто, само се правим да ми се неће, јер ћу да испаднем много безобразна!
- У моје село, сви 'оће да ожене комшику. Не диже им се рано да иду у прошевину!
- Еј, куме, зар б'ш куму нађе. Отима се, отима, ал' она вика да морам да будем миран иначе ће вика полицију!

- Комшике, тол'ко си убава да сви у село тугују. Које да ти работим: да л' да те просим или воду да ти носим!
- Јен'пут с'м се толко наљутија на моју жену да се ушину. А она вика: Добро, ако нећеш да работиш, комшија те ионакој млого пута замењуваја!
- Да је моја жена умрела порано, мож' би се поново женија. Овакој, дооде – једна, друга, па трећа и т'кој редом. Мало пооратимо и онда се подсећујемо к'ко је некад било!
- Комшика вика на комшику: Мој ми толко верује ч'к и к'д би видеја не би повероваја да га варам, јер га у последње време издају очи и мора да мења диоптрију!
- Моја жена ми казује к'ко ме комшика д'н'с три пут викала да јој помогнем. Ја се понуди, а она одговара: Комшике, млого ти фала, ал' ово је б'ш мушка работа!
- Дошеја комшија да помогне због орање. Домаћица сама, газда у печалбу. Дуну невреме. Киша, нумем ти кажем. Мораја да остане, а комшика ће: Што би волела и јутре да пада!
- К'д је жена чула да је муж превараја, частила га: „Шмокљане, д'вно је требало да ми се реваншираш!“

- Комшике, у наше село све су жене исте, ал' с'м на мене казују да варам мужа, а ја с'м то работим да друге жене пукну од муку!
- Несам те'а, Бог ми је сведок, али к'д ме убаво замолила, па се и прекстила, греота је било да је одбијем!
- Комшике, могу ли с'м јед'нпут да будем грешан. У, комшијо, за толко нећу да се бламирам!
- Мајке, к'ко да се удам к'д несам невина. Не секирај се, ћерко, ни ја несам била, па ништа ми не фали!
- Бре, бре, кучики су толко лајали да с'м помислила, Трајче, да си куде мене наврнуја, а оно онај мој се напија, па га несу препознали!
- Комшиче, удај се за мене. Сви прсти ћу ти с'с мед намажем. Ма цело тело. Па ћу ондак мед да лижем, лижем, лижем. Моји другари има ондак да се крсте к'д чују кол'ко волим – мед!
- 'Оћу да те сликам б'ш обучену, к'о да си питома. Па ћу слике да продавам. Али, не, неће никој да их купи. Е, ондак ћу те сликам б'ш онакој. Т'д ће сви да се распитују за тебе. Ма, боље да те уопште не сликујем. Несам и неки сликар. А и што је сугурно – сигурно!
- К'д кренем да спијем и помислим на моју, не мог да заспим. Ал', к'д помислим на тебе, комшике, тед т'д не могу ич да дремнем!

- Комшике, могу ли да замислим к'ко изгледаш б'ш онакој. Смејеш се. Т'кој ми и треба к'д не знам да мислим!
- Чувамо овце, па јој се кобајаги удварам. Она се смеје, па ми показује на овна. Мож замислите које работи. Да пукнем од муку, а она се тол'ко насмејала да ми дошло да начисто умрем или да се претворим у оног мојег паметног овна!
- К'д с'м бија много млад, ништа несам знаја. С'д кобајаги све знам, ал' ништа не могу. Пуста жељо, опустела!
- К'д с'м бија у војску, јави се. Доби одговор. Поново написа писмо. Нема одговора. Т'м'н се спреми да пишем по трећи пут, доби писмо. Јавља. Прво, добра вест – син! Друга лоша: неје твој! Па додала: несам могла да издржим, твој најбољи другар био много брз!
- Онај прва ме варала, а с'д ме овај не вара, ал' ћу сазнам, ако сазнам. Ал, тешко, б'ш с'м онемоћаја!
- Које виде на комшику, не знам. И ја имам исто, ал' изгледа неје исто!
- С'м што је прошла година к'ко је удовица, дотерала се, не мог' да опишем и заведе коло усред село. Момци гледају у њу, не трећу. Има које и да се види. А ови жењени, с'м се облизују к'о да су с'с прсти јели прасетину после он'ј голем пос'!

- К’ко постаде удовица т’кој се проубавила к’о да је нека друга комшика. Ов’ј мој с’м кашљуца, а ја га гледам па се питајем које ли с’д мисли, убија га бог!
- Које ти је судбина: б’ш за њега да се удам, ал’ у наше село било толко – шмокљана!
- Не што је моја, за све је има. На мене се метнула. Ни комшије се неће пожале!
- Код мене прва брачна ноћ поранила ч’к две године и опет му несам арна!
- Моја жена изгледа к’о слунце. К’д је гледам морам да затворим очи, а комшику к’д видим замути ми се све од гледање!
- Комшике, мој муж личи на нашег петла с’м му се рано не диже!
- К’ко је била код доктура, онај удовица поред реку, с’м пева. Ма чудим се, ч’с по ч’с иде на преглед и увек пева! Ћу одем и ја иако несам болна!
- Од к’д завладала швалерација у наше село, домаћина немам, али ни ја се не сврћујем у наш дом!
- Комшике, отвори да те загрејем, па после нек лаје к’д домаћин дође из печалбу!
- Ожени се у зиму и затој ми увек ладно к’д легнем поред ову моју!

- К’д комшику пита макар је’нпут да буде, а она ме погледа ко ће да ме стреља: Б’ш си ме увредија, за тол’ко нећу се арчим!
- Комшике, много ми арно с’с тебе, ал’ к’д кер залаје дал’ да бегам кроз прозор или да се сакријем – на таван!
- Комшике, боље с’с мене да ме превариш јер од’вно имам мерак, а он’ј твој и ја другари смо од малецко па неће да се љути!
- Он’ј удовица поред реку сваку недељу иде на гробље. Била много грешна, а сељаци викају да би сваки д’н требало по два-три пут да се исповеда на мужа. Б’ш га сељаци претераше! Гре’ не гре, мог’ да потврдим, неје толко грешна!
- Комшике, гре’ не гре’, теја би макар кроз цвирку да те видим док си б’ш онакој, да ме мерак мине иако неће да буде оно што би волеја да буде!
- Комшијо, од к’д ти жена умрела усукaja си се, па ако треба ћу дођем да ти поспремим с’м ако неје у недељу неки много голем празник!
- Комшике, тол’ко си убава да ће срце да ми пукне ако те не исцеливам, а ако те украду начисто ћу умрем!
- Комшике, ветар подувује па се завеса помера на твој прозор. Погледам те б’ш онакој, па се много плашим да се не преладиш!

- Комшике, моја жена вика ће дибидус затвори прозор на онуј страну која гледа у твој двор, а јој казујем да нећу тој да уработим, јер с'с туј страну изгрева слунце!
- Комшике, толко си се пролепшала к'о да си пошла на собор, а ја се б'ш спреми да ти окречим собу за спање!
- Комшике, не знам к'ко да те викам, јер овој мојој роспији свако име смета!
- Кевче, што се не удаде: Кд су ме тели, несам тела, а к'д оћу с'д ме они па неће!
- Комшике, без тебе нема живот. С'с тебе га има, ал' немам с'н због твога кера који по цел' ноћ лаје!
- Све девојке у наше село теле да се удају за мене, ал' ја с'м само њу теја. Она неће б'ш затој!
- Куде да кренем с'м мислим на комшику к'о да с'м пијан. Ал' и к'д се отрезним и т'д с'м пијан!
- Чим ме жена једнпут преварила, с њум не спијем. Ма, уопште и не спијем. Размишљајем к'ко па њум да преварим, али цело село да знаје и да умре од муку!
- Од голем посао по њиве, ове моје младе сељанке одма се успију и школу уватила паучина!

- Ако се комшика удаде, у друго село ћу идем да се женим, али к'д направе ћуприју преко реку. К'ко овде граде, то ће изгледа да буде к'д се мени неће!
- К'ко постаде удовица, лудују сви момци, па девојке не могу да се удају и почели да је оговарају, ал' оно момци још више полудели!
- Комшике, волела би да се много срећно удадеш на крај свет да овај мој ноћопдија заспи к'о човек и да не кашљуцка по цел д'н!
- Ова власт решила да доведе момци из друго село да се девојке поудају, ал' распуштенице и удовице викају да и њи' обавезно ставе на списак!
- Ч'с по ч'с кер залаје у двор куде моју комшику. И мени неје због лајање што она не мож' цел' ноћ да дремне него се питујем с'с куга ли спије па јој лајање ич не смета!
- Много ми жал што ми рано умреја муж. С'д, истина, могу да работим које наумим. Ал' к'д па помислим, неје б'ш тој тој, јер ми онакој било послатко!
- У наше село много се мало рађају деца к'о да се собе за спање слабо проветравају!
- Јутрос комшика толко весела, пева и збори: Комшијо, ноћас с'м што се не побише због мене, ал' ја направи ред. Јед'н на тарасу, други у собу куде спијем и т'кој до с'м зору!

- Комшика казује да је код њум сваки д'н брачна ноћ. Само се играчи мењају због слабу кондицију!
- Комшијо, ти би теја оној што и ја, ал' нећу да ти казујем. Оћу да те изненадим!
- Ако се моја комшика, лепа ко с'н, удаде подалеко, мораћу да купим нове ципелке!
- Комшике, дођи да гледамо порнићи, нећу да будем грешан. Б'ш затој нећу да дођем!
- К'кви су ови моји сељаци. Сви би све тели, ал' ја сам од скоро удовица!
- Наш ов'н б'ш је невоспитан. Има триес' у тор, ал' ч'с по ч'с прескочи ограду и ене га куде комшика чува овце!
- Питујем комшику да дођем куде њума ако јој је ладно, а она вика да јој је много дугачак списак и тек пред крај зиму мож' се надам!
- Један д'н одо куде комшику, али занеме од њену лепоту, а она ми к'о у поверење казује: Комшијо, немој се секираш, они који су знали много да зборе, несу се показали б'ш к'о добри мајстори!
- Моја комшика, ем убава, ем лепо пева. Викам да дођем нешто да компонујем, а она казује да јој само фале аранжери!

- Беше невреме, па сам заноћија код једну снајку, а она ми вика да несам много грешан, јер несмо б'ш неки голем род!
- К'д се сетим кол'ко с'м имаја девојке, дође ми да се расплачем. Не што с'м грешан, нег' што несам бија повише грешан!
- Ако је неко рекнуја да је моју комшику видеја б'ш онакој, л'же. Она к'д спије с'ма или с'с неки гости, обавезно спушта гелендери и не пали сијалицу, јер јој светло много смета на очи!
- К'д с'м комшику питаја да се удаде за мене, јер ич нећу да је терам да работи у њиву, с'м да ми буде верна, она казује: „Е, с'м тој не мог' ти гарантујем, не знам к'к'в ће будеш муж!“
- Послала ми абер куде да се нађемо, ал' имам толку трему, не знам да л' ћу да погодим пут!
- Комшика ме све усукала. Ал', ако је. С'д с'м средија притисак!
- К'д с'м се женија, несам имаја куд. К'ко је татко рекја било. Ал' не кајем се – девојка је била добра, а побоља ко жена. Куј каже да понек'д не треба да послушаш татка!
- Комшике, много би волеја да пробам твоје слатко од дуњу. Ако га више немаш, б'р да ми прође мерак к'д с'м поред тебе!

- Комшике, никад нећу да заборавим д'н к'д с'м те први пут видеја б'ш онакој и туј слику и с'д чувам у моју луду лејку!
- Комшике, ако ми не дадеш да ти пот'нко видим те твоје големе, зелене очи, дај ми да те јед'нпут цунем па после мог' и да умрем!
- Комшика је на један сабор била изабрана за најубаву у село, а њена другарица ће вика: У, б'е, које тој па видеше куде њума к'д и ја све имам и мало вишке!
- Беше моје и с'д ми остало да причам к'ко с'м бија заводник. Боље и тој него да немам које да оратим!
- Комшике, неће се роди поубава девојка од тебе, а она вика: И моја баба к'д се родила тој зборили!
- Од к'д с'м удовица, момци ч'с по ч'с ме зајитују да дођу куде мене ако се плашим у мрак да спијем с'ма или ми је ладно на ноге!
- К'д су питали у моје село удовицу зашто носи све бело к'д неје прошла година, она вика: Мој муж је с'м волеја да ме види к'о да сам млада!
- Комшике, стално те пратим к'о д с'м полицајац, ал' тешко ћу те стигнем. Млого брзо трчиш к'о да идеш у провод с'с некога!

УМЕСТО ПОГОВОРА

Ова књижица којој наденух, после промишљања усред ноћи, насловницу *Афо(к)ризми и друге (не)згоде* скроман је покушај да се на једном месту нађу прави афоризми (објављени у Политици и другим листовима), али и потпуно нови, као и бројни афо(к)ризми и друге (не)згоде, којих је било током мога живота!!!

Наравно, потрудио сам се, колико сам знао и умео, да будем оригиналан и духовит, а у исто време доследан своме (урођеном) уверењу да могу да пишем и оно што није израз мога особитног природног талента.

Помислих, у ствари, (а није потребно неко дубље размишљање) да се ова врста творевина ствара, углавном, из ината, а и потребе да се задовољи нека унутрашње, другима непознато, а мени довољно јасно веровање, односно спремност да урадим и оно што је својствено само малом броју талентованих афористичара.

Признајем да нисам имао узоре (што је мањкавост ове књиге), али истовремено добра страна, јер други неће имати повода да ме сврставају у њихове калупе иако сам истовремено свестан да сам од самога рођења предодређен, као и сви, да будем онакав какав сам и мимо своје воље.

Један од пријатеља који је, и то бих желео са дозом искренога задовољства да изговорим, постакао да се латим писања ове књиге је проф. др Драгомир С. Радовановић, ван сумње, најбољи афористичар нашега завичајног круга и засигурно један од најбољих у Србији.

Помислих када он, професор универзитета, који је у детињству чувао стоку и газио блато, као и ја, може да буде (не)озбиљан, одлучих се на тај корак!

Имао сам малчице даха и самопоштвања да срочим ову (не)велику књижицу, која, како се може наслутити, написана у – два дела. У првом, показао сам колико (не) знам граматику, у другом да нисам заборавио језик свога роднога места.

Ова књижицу илустровао је Зоран Илић, мој школски друг, који ме у основној школи (до четвртог разреда) увелико учио како треба цртати. Нажалост, мој таленат није био такав да, макар делимице, успем у томе. Поносан сам на наше вишедеценијско пријатељство и што се он, уистину велики уметник, понашао скромно као да је то сасвим уобичајно.

Уколико у овоме делу читање пронађе макар неколико добрих афо(к)ризама, испунио сам дуг према себи и (не)скривеној нада да се малчице представим другачије него што сам радио. То је задовољавајући учинак, јер сам на брисаном простору, где може свако да ме примети и оцени по своје нахођењу!²

Данило Коцић

•² *Афоризам* (од грчког *αφορισμ* - афорисмос - дефинисати, одредити), дословно, одређење или дефиниција, је термин који се користи за описивање принципа исказаних сажето у пар речи или опште истине исказане кратком реченицом, на такав начин да једном када се чује тешко ишчили из сећања. Битне карактеристике афоризама су: језгровитост, мисаоност, духовитост и актуелност. Представља један од најкраћих уметничких жанрова. Успели афоризам је онај који садржи уметничку оригиналност. Исказујући се кроз афоризам, афористичар сваки пут ствара минијатурно, али оригинално књижевно дело, сажето на малом простору, често на неочекиван и помало парадоксалан начин. Његова „једноставност“ је само добро осмишљена маска иза које се крију бројне асоцијације. Термин је постао познат по збирци кратких медицинских савета под називом „Афоризми“ грчког лекара Хипократа („Хипократови афоризми“), сачувани захваљујући Александријској библиотеци, које се може сматрати правим књижевним умећем. Афоризам се код нас појављује тек шездесетих година XX века и то најпре као новински жанр.

РЕЦЕНЗИЈА

ДАНИЛО КОЦИЋ – НА НОВОМ СТВАРАЛАЧКОМ ПОЉУ

Познато је име Данила Коцића на културној сцени Лесковац, али и шире. Доказани је писац песама и романа, а нарочито студије *Лесковачки писци - трагови и трагања* због које ће његово име бити упамћено у књижевној јавности за сва времена. Вредан, обдарен даром запажања и писања опробао се на још једном пољу као стваралац.³

---

³ Драгомир С. Радовановић рођен је 7. априла 1948. године у Кацабаћу, општина Бојник, од оца Станоја и мајке Јованке. Основну школу завршио је у Кацабаћу и Косанчићу, а средњу у Лесковцу и ФОН у Београду. Магистрирао је на Економском факултету у Нишу, а докторирао на Економском факултету у Скопљу. Радио је у привреди 20 година и затим у просвети и то на Вишој економској школи у Лесковцу, Економском факултета Универзитета у Приштини, па опет на Вишој економској школи у Лесковцу. Био је ванредни професор на Универзитету БК и Економском факултету Универзитета у Приштини. Активно је почео да се бави књижевним радом од 1987. године. Био је оснивач и одговорни уредник *Лесковачке мућкалице*, српског часописа за хумор и сатиру. Сврстан је у књигу *Ко је ко у хумору и сатири Југославије*, *Лексикону писаца просветних радника СРЈ и Републике Српске*, публикацији *Знаменити Пусторечани*, као и у неколико антологија афористичара Југославије. За свој рад добио је многа признања: Орден рада са златним венцем, Октобарску награда за рад у привреди, Првомајску награда Привредне коморе Србије, награду КПЗ Лесковца, награду „Велемајстор сатире“ за трајан допринос српској сатиричној књижевности, коју додељује Српска духовна академија из Параћина, као и награду „Раваничанин“ - за трајни допринос српској књижевности, духовности, култури и националној баштини – награду за животно дело Српске духовне академије из Параћина и „Велику повељу“ Књижевне заједнице Удружења књижевника Србије у Јагодина, за трајни допринос српској књижевности. Добитник је и награде „Благодарје“ Удружења књижевника Србије из Београда за целокупно књижевно дело. Живи и ради у Лесковцу. На првим сусретима „Слем“ у Лесковцу, 2016. године, добио је награду „Др Жак Конфино“, названој по најпознатијем писцу и лекару лесковачког краја. Проф. Радовановић објавио је више од 150 књига и најплоднији је лесковачки књижевник!

Први пут се пред читалачком публиком појављује збирком афоризама под насловом *Афо(к)ризми и друге (не)згоде* у ауторском, али и издању Удружења писаца Лесковца, чије је председник био и дао огроман допринос његовом раду.

Без обзира што му је ово прва збирка, он није ново лице на афористичкој сцени. Био је запажени стваралац и у овој области још поодавно, јер су његове афоризме објављивали многи, поред којих и *Политика*, када су често проглашавани афоризмима недеље.

Ја се тридесетак година бавим афористиком, читам туђе и пишем своје афоризме. Наш, српски афоризам, тренутно је најјачи у свету, као што је готово одувек и био. Само једно кратко време, Пољска је била испред нас захваљујући Јиржију Лецу, а сада смо поново неприкосновени. И не само по квалитету, него и по квантитету. Некада се релативно мали број људи бавио писањем афоризама, а сада их има много. И бар на основу онога што пратим, могу рећи да се ради о врло талентованим афористичарима.

Ако могу да се ставе неке примедбе, или да мени нешто смета, те сигурно нису теме и појаве о којима се пише него јачина или убојитост појединих афоризама.

О афоризмима је дато пуно дефиниција, па га и сам аутор објашњава у свом поговору. Афоризам је врло кратка форма и изражава мисао, жигоше појаве, показује обрте у једној или две реченице. Згодни су и ефектни за читање, али не и за писање. Рећи у само једној реченици све, није нимало лако. А поновити то у једној књизи чак око 500 пута, колико једна просечна збирка садржи афоризама, више је од уметности. Бавећи се афоризмима ја сам и експериментисао. Сваки, или готово сваки афоризам, може да се претвори у виц, анегдоту, песму, причу, па чак и роман са поентом која је у том афоризму исказана!

Књига афоризама Данила Коцића *Афо(к)ризми и друге (не)згоде* подељена је у два дела. У првом су афоризми, а у другом афокризми и незгоде мога краја и то на завичајном језику или на нашем дијалекту.

Аутор се дотакао свих занимљивих тема и очигледно је да иза себе има огромно искуство и дар запажања. Његови афоризми имају све одлике доброг афоризма. Међутим, као и код свих афористичара, нису сви подједнаке јачине што је и нормално. Има ту блиставих афоризама, али и оних просечних, па чак и испод просечних. Стиче се утисак да су они ту да попуне књигу, а суштина је, бар по мом искуству, што, упркос својим критеријумима, не можете да их сами класификујете, јер су сви они ваше дело, као ваша деца.

Следећи проблем је у томе када нешто одбацам као испотпросечно, моје колеге кажу да је изнад просечно и обрнуто. У томе је, дакле, главни проблем, у примању и схватању афоризама и тумачење његове поруке.

Други део књиге занимљив је покушај да се на једном месту, на нашем дијалекту, проговори о нама самима. Аутор и сам наглашава да је ту реч о *Афи(к)ризмима и другим (не)згодана мога краја*. Дакле, овде нису само афоризми него ту има мисли, изрека, вицева чак. Цртице су углавном занимљиве и одржавају стање духа људи притиснутих муком у ово тешко време.

Дакле, имамо пред собом књигу у којој се наш познати писац Данило Коцић исказује као добар афористичар и у којој покушава да на симпатичан начин приказује згоде и незгоде у нашој средини, јер је очигледно да гаји љубав према нашем човеку.

Трка аутора Данила Коцића није била узалудан. Добили смо још једну добру књигу о нашем крају која ће оставити трага и о којој ће се причати и у другим крајевима.

Мислим да ће и најстрожи читаоци наћи доста тога што ће их одушевити, као што ће и недобронамерни наћи нешто што ће нападати. Али, то је судбина и сваке књиге и сваког аутора. Ауторово је да ради а на читаоцима је да оцењују.

Можда би било боље да је аутор написао две књиге, једну чистих афоризама а другу са (не)згодама, рећи ће неки, а можда је овако боље, рећи ће други, што није много ни битно. Битно је да пред собом имамо нову

књигу из нашег краја које читаоце не може оставити равнодушним.

У сваком случају, књига аутора Данила Коцића, познатог писца и надам се ускоро и члана Удружења књижевника Србије, заслужује пажњу, а коначни суд ће, као о свакој књизи, дати читаоци.

Ако сам, као искусни афористичар, задовољан књигом, сматрам да ће и читаоци бити задовољни!

Проф. др Драгомир С. Радовановић

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Данило Коцић рођен је 4. септембра 1949. године (село Дадинце, Власотинце). Коцић је професор књижевности и дипломирани правник. Као стипендиста Косова и Метихије, (1972/73) био је професор Српског језика и књижевности и Уставног уређења у Гимназији „Браћа Рибар“ (Исток). Радио је и као професор књижевности у Гимназији „Стеван Јаковљевић“ (Власотинце).

Коцић је био новинар и уредник у приштинском дневном листу *Јединство* 1977/1978. године, а затим је три деценије радио као новинар - дописник *Политике* из Лесковца и југа Србије. Члан је УНС, један је од оснивача (био је и председник) Удружења писаца Лесковца и стални сарадник *Помака*.

КЊИЖЕВНИ РАД:

РОМАНИ: *Изабрани живот* (Из бележака мојих дана, Лесковац 1997), *Изабрана тишина* (Случај новинара Косте Даниловића, Лесковац 2000), *Изабрани дани* (Лесковац 2012), *Измаглице* - трилогија (Лесковац 2016);

ЗБИРКЕ ПЕСАМА И ПРИЧА: *Чудна лађа* (Лесковац 1987), *Дневник на распусту* (Лесковац 2002), *Говор камена* (Лесковац 2004), *Песма жени* (Власотинце 2007), *Невреме* – приче из завичаја (Лесковац 2016);

СТУДИЈЕ И ПУБЛИКАЦИЈЕ: *Лесковачки писци – трагови и трагања*, I-II (Лесковац 2015, 2016), *Лесковачки песници – панорама лесковачког песништва 1944 – 2014* (Лесковац 2015), *Изабрани списи – сликање меморије* (романи, приче, песме, Лесковац 2016), *Хумор у делима писаца лесковачког краја* (Лесковац 2016), *Говор Лесковца и југа Србије* (Лесковац 2016), *Аутобиографија – време сенки*, I део (Лесковац 2016), Проф. др Душан Јањић: *живот и мисао – хрестоматија и коментари* (Лесковац 2017), Др Добривоје Бошковић: *живот и мисао – хрестоматија и коментари* (Лесковац 2017), Проф. др Тихомир Петровић, *живот и мисао – хрестоматија и коментари* (Лесковац 2017), Проф. др Драгомир Радовановић: *живот и мисао – хрестоматија и коментари* (Лесковац 2017).

Данило Коцић

АФО(К)РИЗМИ & ДРУГЕ (НЕ)ЗГОДЕ

Карикатуре: Зоран Илић

УДРУЖЕЊЕ ПИСАЦА
Лесковац
2017.

САДРЖАЈ

1. Уместо предговора (5)
2. Афо(к)ризми и (не)згоде нашега доба (7)
3. Афо(к)ризми и (не)згоде мога краја (89)
4. Уместо поговора (109)
5. Драгомир С. Радовановић: Данило Коцић – на новом стваралшком пољу, рецензија (111)
6. Белешка о аутору (115)

Данило Коцић

АФО(К)РИЗМИ И ДРУГЕ (НЕ)ЗГОДЕ

&

Издавач

Удружење писаца - Лесковац

Ауторско издање

&

Уредник

Верица Баторевић Божовић
председница Удружења писаца

&

Рецензент

Драгимир С. Радовановић

&

Карикатуре

Зоран Илић

самостални уметник

&

Фотографије

Данило Коцић

&

**Техничко уређење, лектура
и компјутерска обрада**

Данило Коцић

&

Коричење и штампање

KNJIGOVEZAC COPY

&

Тираж

100 Е – примерака

**CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд**

821.163.41-1(082.2)
821.163.41"19/20":929
930.85(497.11)"19/20"

Данило Коцић, Афокризми и друге (не)згоде,
Данило Коцић, - Лесковац: Д. Коцић: Удружење
писаца Лесковац, ауторско издање, Лесковац 2017;
Тираж: 100 Е - примерака

/ Данило Коцић. - Стр. 119: Белешка о аутору: стр.
115. Напомене и библиографске референце уз
текст.

ISBN 978-86-82997-63-4 (УПГЛ)

1.Лесковац - Културна историја 20.в-21.в

COBISS.SR-ID 219279116

